1893 80 років 1973
Служжі Народові

СВОБОДА ŠVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXI. Ч. 24. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 6-го ЛЮТОГО 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, FEBRUARY 6, 1974 No. 24. VOL. LXXXI.

Підсумками української жіночої преси в минулому і сучасному відзначено в Ню Йорку 30-річчя „Нашого Життя"

Ню Йорк. — Минулої неділі, тут у приміщенні Союзу Українок Америки відбулася Святочна Зустріч для відзначення 30-річчя появи офіціяльного органу цієї організації, журналу „Наше Життя". Попереджаючи цю зустріч, у „Свободі" минулого тижня була передрукована з „Нашого Життя" стаття І. Р. „Де наші жінки?". Програму недільної Зустрічі можна б уважати за посередню відповідь на цей запит: українські жінки, крім своїх родинних і товариських обов'язків, своїм вкладом у всебічний розвиток народу і громади не тільки дорівнюють, але в багатьох випадках перевищують чоловіків. До такого заключення можна було прийти на підставі дбайливо і джерельно опрацьованих доповідей, що їх мали під час цієї зустрічі пані — члени Редакційної Колегії „Нашого Життя": Любов Абрамюк-Волинець про українську жіночу пресу в минулому (до Другої світової війни), Світляна Луцька про жіночу пресу в підсовєтській Україні в минулому і сучасному, Марта Тарнавська про американську жіночу пресу та Христина Навроцька про тимчасові висліди опитування читачів на тему „Нашого Життя". Зустріч відкрила і нею проводила головна редакторка „Нашого Життя" пані Уляна Любович, згадавши у вступному слові, що „без учора немає сьогодні ані завтра" і саме з думкою про це „сьогодні і завтра" прелегентки говоритимуть про вчорашнє української жіночої преси у 30-річчя „Нашого Життя". У другій частині програми виступали гості: ред. Іван Кедрин - Рудницький вітав „Наше Життя" та її редакцію від імени очолюваної ним Спілки Українських Журналістів Америки, співредакторка „Свободи" пані Любов Коленська в своєму літературному р е п ортажі твердила, що вона із своїх років в Україні більше пам'ятає ті журнали і книжки, що їх вона там читала, аніж стежки і вулиці, по яких ходила, а пані Ольга Кузьмович, відповідаючи на запит: „Де наші жінки?" тільки для характеристики згадала про їх передову ролю у вихованні молодого покоління та, зокрема, в редакціях, призначених для цієї мети журналів і книжок. Приявні, які по береги виповнили залю, щирими аплявзами прийняли пропозицію ред. Уляни Любович, щоб із цієї зустрічі вислати привітання попереднім головним редакторкам „Нашого Життя", паням Клявдії Олесницькій, Олені Лотоцькій та Лідії Бурачинській, які не могли бути приявними на зустрічі, як і видатним представницям української журналістики та найбільш заслуженим в розвитку української жіночої преси паням Мілені Рудницькій, Олені Федак - Шепарович та Марії Струтинській. На закінчення вітав „Наше Життя" з його ювілеєм Вадим Лесич, згадуючи, що власне в українській жіночій пресі він починав свою журналістичну кар'єру. Під час зустрічі була влаштована імпозантна виставка „Нашого Життя" та інших жіночих публікацій, ілюстрацій з праці їхніх редакцій, редакційної кореспонденції та інших архівних матеріялів.

ПЕРЕМОЖЦІ КОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ В СІЧНІ 1974 Р.

Минулий 1973-ій рік збагатив Український Народний Союз на 4,668 нових членів і доповнив загальне число членів УНС до 89,119. Ще тільки один крок і УНС дійде до свого нового рекорду — 90,000 членів! Це і є метою теперішньої ювілейно - конвенційної членської кампанії, яка триватиме тільки до кінця квітня цього року. Щоб покрити всі втрати та досягнути 90-тисячну мету, треба в цім періоді часу здобути щонайменше 3,000 нових членів.

Місяць січень приніс УНСоюзові лише 335 нових членів. Отже, на три остали місяці залишається ще поважне число 2,665, яке можна і треба досягнути силами всіх союзових діячів, а зокрема всіх секретарів і всіх конвенційних делегатів.

Щоб пошанувати перших переможців нової кампанії, подаємо список перших десяти найбільш успішних організаторів членів, які в трьох окремих категоріях Відділів, поділених за числом своїх членів, зайняли перші десять місць. Три перші одержать поважні відзначення і нагороди, але хто з поданої десятки буде першим, другим і третім, тепер ще годі передбачити. Між поданими, а то й не поданими взагалі союзовими змагунами, як бувало раніше, піде до останнього дня змагання, і тільки останній день принесе трьом переможцям у кожній групі, разом десяти, остаточну перемогу.

ЗМАГУНИ ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ в точковій системі за січень 1974 р.

1. ВІДДІЛИ ІЗ МЕНШЕ ЯК 75 ЧЛЕНІВ

Відд.	Ім'я і прізвище	точок
322	Андрій Кейбіда	165
502	Данило Марцинюк	134
442	Марія Юзик	126
478	Михайло Ополько	80
140	Іван Сенич	60
169	Василь Стефурин	56
339	Михайло Романик	44
272	Теодор Литвин	42
303	Василь Лещук	33
101	Іван Гулич	32

2. ВІДДІЛИ ВІД 76 ДО 150 ЧЛЕНІВ

Відд.	Ім'я і прізвище	точок
200	Іван Пригода	141
339	Василь Коруд	84
489	Микола Шпитко	84
165	Марія Нелекаца	54
450	Евстахія Мілянич	48
454	Єфим Омельченко	37
157	Волод. Матичак	32
285	Олекса Скибіцький	32
342	о. Петро Мелех	28
408	Ілля Курман	26

3. ВІДДІЛИ ВІД 151 І БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

Відд.	Ім'я і прізвище	точок
240	Михайло Кігічак	115
320	Іван Малко	115
465	Текля Мороз	115
133	Ярослав Леськів	108
345	Михайло Каркоць	102
47	Анна Гарас	94
94	Роман Татарський	80
292	Іван Ващук	75
25	Квітка Стецюк	61
146	Григорій Корб'як	60

ПРЕЗИДЕНТ ЗАПРОПОНУВАВ КОНГРЕСОВІ БЮДЖЕТ НА 304.4 БІЛЬЙОНА ДОЛЯРІВ

Вашингтон. — У понеділок, 4-го лютого, президент Ніксон запропонував Конгресові бюджет Уряду на фіскальний рік 1975, який виносить 304.4 більйона долярів. Речники Білого Дому заявили, що коли треба буде видати навіть більше, щоб запобігти економічній рецесії, то Президент це зробить. Сподіваються, що в фіскальному році 1975, який розпочнеться 1-го липня 1974-го, дефіцит виноситиме 9.4 більйона, бо Уряд матиме тільки 295 більйонів приходу. Видатки Уряду в поточному фіскальному році виноситимуть близько 274.7 більйона, а дефіцит буде тільки 4.7 більйона.

Бюджет Уряду містить мало несподіванок. Головною особливістю цього бюджету є те, що більш ніж половина його призначена на безпосередню допомогу емеритам, ветеранам, бідним, безробітним тощо, а також стейтам і місцевим урядам. На ці видатки призначено 169 більйонів, тобто 56 відсотків цілого бюджету. Президент Ніксон виявив задоволення з того факту, а також зазначив, що фонди, призначені на державну оборону, становлять тільки 29 відсотків бюджету. Він пригадав, що коли в 1969-му році перебирав владу, то ооборонний бюджет виносив 44 відсотки цілого бюджету.

На окремі ділянки призначено такі суми: 1) На державну оборону 85,8 більйона тобто на 6,3 більйона більше ніж в поточному фіскальному році. Цю підвишку Уряд пояснює переважно інфляцією, а також потребою забезпечити збройні сили новою зброєю, з огляду на зростаючу мілітарну силу Совєтського Союзу. 2) На охорону здоров'я пропонується більші суми, ніж досі, наприклад, фонди на „Медикер" зросли б на 16 відсотків, а на „Медикейд" на 12 відсотків, в порівнянні з поточним бюджетом. 3) Система суспільної опіки („Велфер") має бути зреформована, але в бюджеті не подано точної суми. 4) На розв'язання проблем масової транспортації Білий Дім плянує призначити 1.4 більйона долярів, тобто на 50 відсотків більше, ніж в поточному бюджетовому році. Крім того, 4.8 більйона призначується на розбудову шляхів, а для пасажирських залізничних ліній гарантується 300-мільйонову позичку. 5) На федеральну допомогу шкільництву всіх родів новий бюджет передбачує 6.15 більйона, на 14 мільйонів більше, ніж в поточному бюджеті. 6) На досліди буде призначено мен щодо нових джерел енергії, призначується 1 більйон долярів більше. 7) На космічні досліди буде приначено менше грошей, ніж в поточному бюджеті, бо закінчаться такі космічні програми, як „Аполло" та „Скайлеб". Сума, призначена на космічні досліди, буде на 7 відсотків менша. 8) На охорону довкілля Білий Дім пропонує 3.4 більйона. 9) Фонди, призначені на підтримку сільського господарства, обнижаться з 2.3 більйона до 1.4 більйона. 10) Закордонна допомога зросте на 300 мільйонів долярів і виноситиме 4.1 більйона. З цієї суми 1.45 більйона призначено на військову допомогу для Південного В'єтнаму, а 671 мільйон для Ізраїлю.

Президент Ніксон заповідає інфляцію, безробіття в першій половині цього року

Вашингтон. — У своєму щорічному е к о номічному звіті, переданому Конгресові в п'ятницю, 1-го лютого, президент Ніксон і його Рада Економічних Дорадників повідомили, що в першій половині 1974-го року буде продовжуватися інфляція, зросте число безробітних і сповільниться зріст американської економіки, але передбачають, що ситуація поліпшиться в другій половині року. Згідно з цим звітом, інфляція, яка в 1973-му році збільшила ціни на 9 відсотків, повинна продовжуватися протягом цієї зими й весни, але сповільнитися літом. Рада Економічних Дорадників передбачує, що протягом цілого 1974-го року ціни на різного роду продукти й обслуги зростуть на 7 відсотків. Щодо сповільнення в зрості економіки, то Президент і його економічні дорадники вважають, що так звана Гуртова Народна Продукція, тобто вартість всіх продуктів і обслуг, зросте у 1974-му році тільки на 1 відсоток. У 1973-му році цей зріст виносив 4 відсотки. У цьому році число безробітних правдоподібно зросте до 5.5 відсотка робочої сили, а в 1973-му безробітних було тільки 4.9 відсотка, сказано в звіті. У цьому економічному звіті до Конгресу президент Ніксон заявив, що його Уряд вибрав „поміркowані" заходи боротьби з інфляцією, безробіттям тощо, але сказав, що на випадок потреби будуть встановлені більш драстичні заходи.

Леґіслятура Ню Джерзі проголосувала повновласті для губернатора в справі бензини

Трентон, Н.Дж. — Леґіслятура стейту Ню Джерзі в понеділок, 4-го лютого, проголосувала законопроєкт, який надає губернаторові Брендановi Бирнові надзвичайні повновласті встановляти різного роду заходи, щоб розв'язати проблему браку бензини. Згідно з цим проєктом, який був переданий губ. Бирнові до підпису, губернатор матиме право встановляти раціонування бензини. Він зможе, наприклад, наказати, щоб бензинові стації в Ню Джерзі в парасті дні продавали бензину тільки тим автам, реєстраційні таблички яких кінчаються паристими числами, а в непарасті тим автам, реєстраційні таблички яких кінчаються непаристими числами. Не відомо, чи губ. Бирн встановить саме таку систему раціонування бензини, але деякі законодавці, які з ним говорили в цій справі, твердять, що він натякав, що встановить. Крім того, схвалений стейтовою леґіслятурою законопроєкт дозволяє губернаторові встановляти максимальні та мінімальні межі щодо продажу бензини. Леґіслятура схвалила також створити стейтове енерґетичне управління, головою якого буде Річард Де Корт, колишній лідер Республіканської більшости в стейтовій Асамблеї. Сподіваються, що закон ввійде в життя перед понеділком, 11-го лютого.

В КИТАЮ ЗАПОВІДАЮТЬ НОВУ „КУЛЬТУРНУ РЕВОЛЮЦІЮ"

Гонґ Конґ. — Місцеві спостерігачі подій в комуністичному Китаю інформують, що відповідно до інструкцій Мао Тсе-тунґа і Центрального Комітету Китайської Комуністичної партії, у Китаю вже почалася нова „культурна революція", що нібито має на меті „закріпити здобутки" попередньої „культурної революції". Масову кампанію в цьому напрямку започатковано в провінції Гунан 3 лютого. Ідейні напрямні для цієї кампанії подані у редакційній статті партійного органу „Женмін Жін Пао", де говориться про початок „серйозної клясової боротьби і суцільної революції на відтинку ідеології в Китаю". В статті стверджується також, що нова „культурна революція" в Китаю буде мати „велике безпосереднє значення і далекосяглі історичні наслідки", бо у її висліді прийде до „консолідації і піднесення на вищий рівень" здобутків першої „культурної революції". Як виходить з досі опублікованих матеріялів, вістря кампанії на початковій стадії має бути спрямоване проти Лін Пао колишнього наслідника Мао Тсе-тунґа, який нібито мав виступити проти нього і почав організувати з підтримкою Москви змову з пляном повалити теперішній китайський комуністичний режим. Крім того, кампанія має бути спрямована проти вчення старинного китайського філософа Конфуція, як виразника „ворожої ідеології". Нова кампанія має бути своєрідною „народною війною" проти „старої ідеології, культури, звичаїв і обичаїв та звичок експлуататорських кляс", тобто всіх цих „неґативів", проти яких була спрямована перша „культурна революція". На основі статтей в китайській пресі можна зробити також висновок, що китайський режим має в пляні започаткувати нову хвилю чисток серед партійних кадрів.

Роз'єднування єгипетсько-ізраїльських військ проходить за пляном, на сирійському фронті продовжуться бої

Тель Авів/Каїро. — Згідно з ізраїльськими та єгипетськими повідомленнями, здовж Суезького каналу роз'єднування ізраїльських та єгипетських військ проходить за наміченим пляном і відповідно до підписаного договору. Ізраїльські війська закінчили другу фазу відступу з мостового причілка на захід від Суезького каналу, а звільнену територію зайняли збройні частини частини ОН. Таким чином відкрився коридор, яким може початися відхід частин Третьої єгипетської армії зі східнього берега Суезького каналу, що також є передбачене в договорі. Роз'єднування військ і відхід ізраїльських частин на нові позиції має закінчитися 5 березня.

В той час, коли події на ізраїльсько - єгипетськ о м у фронті мають цілком мирний характер, на ізраїльсько-сирійському фронті вже дев'ятий день не переривається артилерійська перестрілка і тривають зудари з участю танків. Сирійські військові чинники інформують, що у висліді перестрілки сирійцям пощастило знищити шість ізраїльських танків та не менше як двадцять артилерійських становищ. З ізраїльського боку підтверджується факт перестрілки і втрати, хоч оспорюються їхні розміри.

Савдійська Арабія і Кувейт не скасують ембарґо

Бейрут, Ливан. — Як виявляється, всі передсказування про близьке скасування арабського нафтового ембарґо себе не виправдали. При нагоді відвідин сирійського президента Гафеза ел-Ассада в Кувейті і Савдійській Арабії, уряди цих двох держав — нафтових продуцентів повідомили що вони не скасують ембарґо до того часу, поки між Ізраїлем та Сирією не буде досягнуто порозуміння на сирійських передумовах. Ці передумови зводяться до того, що Ізраїль має звільнити від окупації всю сирійську територію, захоплену від 1967 року. Роз'єднання ізраїльсько-сирійських військ буде можливе тільки тоді, коли Ізраїль в принципі погодиться на того роду сирійську вимогу.

Католицька ієрархія Болівії критикує уряд

Ля Паз, Болівія. — Католицька ієрархія Болівії критикує уряд цієї південноамериканської країни за застосування жорстоких методів під час здавлювання заворушень серед сільськогосподарських робітників, та за економічну політику. У заяві, оприлюдненій в неділю, 3-го лютого, болівійські католицькі єпископи натаврували уряд за те, що минулого тижня під час ліквідації барикад, збудованих селянами на шляхах центральних провінцій Болівії, військові та поліційні чинники вбили кільканадцять неозброєних селян, а багатьох поранили вимагаючи, щоб військовий уряд зліквідував підвишку, яка подвоїла ціни на підставові харчові продукти. Католицька ієрархія у своїй заяві також вимагає, щоб уряд зліквідував цю підвишку. Крім того, єпископи закликають президента Гюґа Бензера Суареза не окреслювати всіх осіб, які з ним не погоджуються, „екстремістами" та „підривним елементом".

КАНДИДАТКА „СВОБОДИ" НА КРАЛЮ ПРЕСИ В КАНАДІ

БОГДАННА КУЛИК — студентка Торонтського університету. Закінчила успішно курси українознавства при церкві св. Миколая. Активна в СУМ-і, співає у дівочому хорі „Діброва". Цікавиться музикою, історією і літературою. Є членкою Українського Народного Союзу. Кандидатка на кралю преси і радіо від щоденника „Свобода" під час Равту Української Преси, що відбудеться в Торонті 16-го лютого, в Роял Йорк готелі. Світлини і короткі дані про кандидаток інших пресових органів були надруковані у вчорашньому виданні „Свободи".

Комуністи в Рускому Керестурі закликають до боротьби з „українізацією" й „українофілами"

Нови Сад, Югославія. — Згідно з повідомленням видаваної бачванською говіркою газети бачванських русинів - українців „Руске Слово", ч. 3 з 18 січня ц. р., в Рускому Керестурі відбулося 11 січня ц. р. зібрання місцевої організації Союзу Комуністів Югославії й основної організації цього ж СК при комбінаті „Перши Май" присвячене питанням і справі боротьби з українізацією й українофілами. Після дискусії на цьому зібранні були прийняті такі рішення: підручники для шкіл мають бути складені в дусі „югослав'янства", а не „українізації",; припинити впроваджування української мови у школах і в культурно-освітньому житті; не передавати в новосадівському радіо українських пісень під визначенням „руських пісень"; не виводити на таких чи інших самодіяльних імпрезах українських танків і пісень; притягати до партійної відповідальности осіб, які активно сприяли впроваджуванню українізації в підручниках, газетах і книжкових виданнях для „руського" населення Руского Керестуру, Нового Саду й околиць; не допускати „українофілів" на провідні місця в партійному і громадському житті. Під час зібрання вирішено притягнути до відповідальности всіх тих, які співпрацюють в „українізаційному" напрямку з письменником Михайлом Ковачем і його прихильниками.

Ідеологічна боротьба — предметом наукової конференції

Київ. — В половині січня, як інформує „Радянська Україна" з 23 січня, тут відбувалася „республіканська міжвузівська наукова конференція", присвячена „актуальним проблемам розвитку теорії наукового комунізму". Учасники конференції багато уваги ... приділили обговоренню проблем світового революційного процесу, ідеологічної боротьби на сучасному етапі, критиці антикомунізму, правого і „лівого" ревізіонізму". Конференція, яку організувало Міністерство вищої і середньої спеціяльної освіти УССР, „схвалила" правильн і с т ь „активної і плодотво р н о ї зовнішньо-політичної діяльности Центрального комітету КПРС, його Політбюро і особисто генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва". В конференції взяли участь крім вчених України, вчені Москви та інших совєтських „республік".

Ф. Кастро солідаризується із совєтською зовнішньою політикою

Гавана/Москва. — У столицях Куби та СССР опубліковано спільний комунікат за підписами Фіделя Кастро і Л. І. Брежнєва, у якому зроблено підсумки відвідин Брежнєва на Кубі та переведених там переговорів. На основі цього повідомлення можна зробити висновок, що Кастро остаточно рішив цілком станути по стороні Москви у її конфлікті з Китаєм, а також підтримати плян скликання світового комуністичного конґресу, на якому питання „китайської комуністичної схизми" мало б бути вирішене. Про всі ці справи немає виразної мови в комунікаті, але так цей комунікат коментують совєтські чинники. Коли йдеться про СССР, то совєтський уряд задеклярував свою повну підтримку для господарської відбудови Куби та готовість дати Кубі всю потрібну допомогу для скріплення обороноздатности Куби. Обидва комуністичні лідери висловили однозгідність в оцінці міжнародної ситуації, а Фідель Кастро від імені Куби заявив про підтримку для всіх аспектів совєтської зовнішньої політики на терені Европи, Азії і Латинської Америки.

Цієї неділі Свято Державности в Ню Йорку

Ню Йорк (С. Ч.) — Свято Української Державности, яке мало відбутися 23-го січня ц. р. та було відкликане з уваги на страйк сторожів нюйоркських шкіл, відбудеться цієї неділі, 10-го лютого, у Фешен Інституті при 225 Захід 24-та вулиця о год. 4.30 по пол.. В програмі Свята ,як вже було подано попередньо, виступлять: хор „Прометей" з Філядельфії, артистка Валя Калин-Магмет, танцювальний ансамбль „Верховинці" Осередку СУМА в Ню Йорку, солістка Нюйоркської Сіти Опери Марта Кокольська-Мусійчук (при фортепіяновому акомпаніяме н т і д-ра Ігоря Соневицького). Свято відкриє голова Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій, адв. Роман Гутлевич, а святочну промову виголосить професор Рутґерського університету д-р Євген Федоренко. Комітет просить молодечі, комбатантські та всі громадські організації вислати своїх відпоручників на це свято з прапорами.

ДВА МІЛЬЙОНИ АВТОМОБІЛІВ І МОТОЦИКЛІВ В УКРАЇНІ

Київ. — Тут засновано 30 січня республіканське товариство автомотолюбителів, членами якого можуть бути власники автомобілів, мотоциклів і моторолерів. За інформаціями совєтської преси, в Україні під сучасну пору є дещо понад два мільйони автомобілів, мотоциклів і моторолерів в індивідуальному користуванні.

ВИБАЧАЄМОСЬ ЗА ПОМИЛКУ

Поспіх в праці в щоденній газеті часто дає нагоду прислівному „друкарському чортикові' 'до всіляких збитків. Трапився такий і у вчорашньому виданні при згадці, що св. п. Дмитра Шмаґалу прощав під час похорону в Клівленді минулої суботи Іван Фур у заступстві перешкодженого голови Окружного Комітету Відділів УНС Василя Ліщинського, а мав бути Василь Ліщинецького. Це вже вдруге трапилася помилка в повідомленні про цього заслуженого і передового союзового і громадського діяча, як у повідомленні „Свободи" про організаційні наради Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Клівленді 22-го вересня м. р. пропущено, що саме голова Комітету Василь Ліщинецький не тільки взяв участь у тих нарадах, але й ними проводив. Вибачаємось за помилку.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Satu·day & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ще один наступ

Екстермінаційна політика Москви у відношенні до українців проявляється не тільки в русифікації й нищенні української культури й мови в Українській ССР, але також у намаганнях послабити силу й розвиток українського життя поза межами московської тюрми народів, зокрема ж у країнах т. зв. „народних демократій". Після інвазії на Чехо - Словаччину в 1968 році придушено цілком за інструкціями московського КГБ, виарештувавши провідних діячів і посиливши поліційний нагляд, усі вияви українського життя на Пряшівщині і в Празі. У Польщі, де живе яких 300 000 українців, обмежено діяльність культурно - освітніх товариств і посилено русифікаційний тиск. Зазнає обмежень і репресій, в тому числі арештів і судів, також невелика українська меншина в Румунії. Діється все це не тільки за спонукою, але й за директивами московського КГБ, спрямованими на знищення українства.

Останнім часом під московським екстермінаційним тиском опинилися також українці у, здавалося б дещо свобіднішій Югославії, ворожій досі до будь-яких кагебівських встрявань у її внутрішню політику. Після листопадових відвідин у Београді заступника міністра внутрішніх справ Шуміліна, керівництво Союзу Комуністів Югославії і його поліція започаткували репресії у відношенні до місцевих українців, нащадків українських переселенців 18 віку до Сербії й Боснії. Арештовано кількох провідних українців, між ними й Миколу Кагана. На зборах місцевої організації Союзу Комуністів у Руському Керестурі 11 січня 1974 р. вирішено протидіяти будь-яким виявам українізації населення Бачки і Срему і висловлено вимогу припинити впроваджування української мови у культурно - освітній діяльності, зокрема серед молоді, заборонити українські танки і пісні на сцені і в радіо і навіть притягати до відповідальности активних в українському житті діячів і письменників. Все це мало б відбуватися не так під гаслом пропаґованої партійними колами „югославізації", як насправді русифікації українського населення Бачки і Срему.

Найгірше, як це не раз в нашій історії вже бувало, те, що в цій ворожій для українства „активності" шкідницьку чи і юдину ролю відіграють деякі „українські" культурні діячі, між ними й такі, які зазнали багато добра і підтримки від української еміґрації, а тепер своїми доносами до режимних комуністичних установ й органів безпеки в різних сателітних країнах провокують компартійне керівництво й режим у Югославії не тільки на придушування українського життя і його розвитку, але й на репресії у відношенні до тих, що, вийшовши з українського народу, визнають себе українцями і хочуть ними бути.

„Міст" між Кубою і СССР

В рямках перебування на Кубі Л. І. Брежнєва, в Гавані відбувся „всенародний „мітинг", на якому з промовами виступили кубинський ватажок Фідель Кастро та Л. І. Брежнєв. У той час, коли Кастро у своїй промові намагався дати вислів „почуванням дружби" Куби і кубинців до СССР, Москви, КПСС і „особисто товариша Брежнєва", то Брежнєв використав цю нагоду, щоб, як кажеться, на порозі Америки, наголосити ролю СССР у світі і продемонструвати той факт, що, мовляв, „Совєтський Союз і вся світова соціялістична система перетворилася в могутню і непереможну силу".

У своїй промові Брежнєв відверто визначив совєтське розуміння ролі Куби, як авангарду „світового соціялізму" на підступах до Північної і Латинської Америки. „Розмах, якого досягнули совєтсько - кубинські зв'язки, — заявив Брежнєв, — дозволяють ствердити, що між СССР і Кубою над безкраїми океанськими просторами перекинений тепер непорушний, широкий, надійний міст. Рух по ньому здійснюється безперебійно і ритмічно. Це, товариші, міст миру, дружби і братерства".

Про те, що під цим всім треба розуміти, Брежнєв у подробицях сказав у своїй промові. Куба, з одного боку, „активний і шанований учасник кипучого життя великої сім'ї держав, зв'язаних вузлами братерства, товариства і безкорисної взаємної допомоги. Куба тепер — член Ради Економічної Взаємодопомоги. Посилюється її співробітництво з братніми країнами". З другого боку, Куба відіграє „все видатнішу ролю в боротьбі проти імперіялізму, за свободу народів. Досвід вільного, незалежного розвитку Куби вливає надію в серця поневалених і експлуатованих в багатьох країнах, а передусім, зрозуміло, в Латинській Америці".

Брежнєв заповів масивну совєтську підтримку Кубі у розбудові її господарства і оборноздатности. „Ми, совєтські люди, — говорив він, — завжди разглядали солідарність з Кубою, всебічну підтримку для неї, як наш святий обов'язок, обов'язок комуністів, громадян соціялістичної країни . . . Совєтсько - кубинські зв'язки будуються тепер на довгочасовій основі. Це забезпечить для них стабільність і уможливить розв'язувати завдання великого маштабу".

Очевидно, в такому контексті не має значення злагіднюючa фраза Брежнєва, мовляв, „совєтська зброя в руках кубинців — це не зброя для нападу на будь-кого, не засіб загострення міжнародної обстановки". В генеральному пляні Москви перехилити балянс сил в користь „соціялістичного бльоку", спорудження „широкого мосту" між Кубою і СССР відіграє першорядну ролю, зокрема, коли йдеться про Латинську Америку.

Ватиканський дипломат виїхав з офіційними відвідинами до Польщі

Рим. — Згідно з ватиканським повідомленням, архиєпископ Агостіно Касаролі, відомий як „ватиканський міністер закордонних справ", виїхав 4-го лютого до Польщі, де перебуватиме три дні як офіційний гість польського комуністичного уряду. Мета поїздки, як інформує Ватикан, продовжувати „діялог" між Ватиканом і Варшавою, щоб добитися наладнання відносин між Католицькою Церквою і польським урядом. Ватикан заінтересований в тому, щоб встановити з Польщею нормальні дипломатичні взаємини. У цьому випадку відбудеться поїздка папи Павла VI до Польщі. Як відомо, польський міністер закордонних справ Стефан Ольшинський відвідав офіційно Ватикан в листопаді минулого року, започатковуючи в цей спосіб „польсько-ватиканський діялог".

М. Сосновський

„Сліди доктрини Брежнєва"

Серед багатьох т. зв. самвидавних матеріялів, які за останні роки були перевидані в західніх країнах, окреме місце займає опублікована під кінець минулого року в Західній Німеччині коментована вибірка самвидавних документів під збірною назвою „Сліди доктрини Брежнєва". Згідно з одержаними інформаціями, ця книжка появилася з ініціятиви, чи при активній підтримці китайських комуністичних чинників. Цю інформацію якоюсь мірою підтверджують позитивні відклики в книзі на тему Китайської комуністичної партії і її політики, фразеологія деяких передрукованих матеріялів, а також передрук з „Пекінського огляду" ч. 27 статті, яку написав Гунг Тюян-ю на тему „Нові царі — спільний ворог народних мас всіх націй у Совєтському Союзі".

Коли йдеться про зміст книги, то крім матеріялів загального порядку, в яких критикується політику совєтського режиму з позицій „правильного" марксизму-ленінізму, більшість матеріялів стосується національного питання в СССР, русифікаційної політики совєтського режиму, російського колоніялізму і шовінізму. У прилогах є передруковані повні тексти деяких звернень осіб і національних груп до керівних чинників СССР з вимогами змінити політику і привернути в СССР правопорядок та покінчити з поліційними надужиттями. Серед цих додаткових документів є переклад двох звернень Українського Національного Фронту. Одне звернення є до українського народу під заголовком „Геть від Москви", а друге — „Апель до західньоевропейської громадськости".

Збірку попереджає передмова видавців, в якій з'ясовані обставини появи книжки та накреслене своєрідне „політичне вірую" у тому сенсі, що є переведена критика совєтської зовнішньої політики, вивершеної відомою „Доктриною Брежнєва". Видавці також дуже виразно засуджують пропоновану на сучасному етапі політику „мирного співіснування", вказуючи, що ця політика для СССР не є „державнеполітичною ціллю, а тільки тактично конечним шляхом, щоб досягнути його (совєтського режиму) на тому шляху мету розширення засягу свого панування на Заході". Цитовані в книзі самвидавні совєтські матеріяли видавці одержали від „членів західніх комуністичних партій", на адреси яких ці документи наспіли з СССР. В опінії видавців, совєтські автори документів ставили собі за завдання:

а) Поборювати шкідливий, переважаючий вплив партійних апаратчиків і бюрократії в СССР;

б) Змагатися „за привернення головних принципів Карла Маркса і Володимира Ільїча Леніна".

Коли ж йдеться про відносини на національному відтинку в СССР, то вихідною базою для совєтських критиків режиму, як твердять видавці, є „Декларація про утворення Союзу Совєтських Соціялістичних Республік" і „Договір про Утворення Союзу Совєтських Соціялістичних Республік". Конфронтуючи подані у цих двох документах засади з сучасною дійсністю в СССР, совєтські критики режиму „борються в першій мірі проти фальшування соціялістичної ідеї, проти поневолення національних меншостей, за рівноправність всіх національностей — не тільки в самому Совєтському Союзі, але навіть у державах Варшавського пакту".

Треба відзначити, що того роду насвітлення змісту опублікованих матеріялів з совєтського самвидаву цілком відповідає їх фактичному змістові і тенденціям окремих авторів тих та інших документів. Є поза всяким сумнівом, що йдеться тут про документи авторів-комуністів, які усвідомили собі справжній характер совєтського нібито соціялістичного чи комуністичного режиму і які цей режим засуджують, вимагаючи повороту до „справжньoг марксизму". Вони рішучо опрокидають офіційні режимні заяви з боку ЦК КПСС і совєтського уряду, мовляв, в СССР остаточно перемогла соціялістична система і що СССР є „на шляху до комунізму". Суспільство СССР не є на шляху перетворення у справді „безклясове суспільство", а у „дві антагоністичні кляси: з одного боку находиться народ, робітники, колгоспне селянство і трудова інтелігенція, а з другого боку, кляса партійної і совєтської бюрократії, яка для власних вигід використовує здобутки жовтневої революції і тим самим є її протиставленням".

В книзі, як уже згадано, багато уваги відводиться національному питанню в СССР. Не рахуючи додатку з прилогами і передмови, на 143 сторінок основного матеріялу національному питанню в СССР відведено 83 сторінки. Наступні заголовки окремих розділів говорять самі за себе: „Національні протирічності", „Доктрина Брежнєва", „Російський колоніялізм", „Насильна русифікація", „Зрада" Леніна", „Зломаний союз", „Російський шовінізм". Провідною думкою кожного з цих розділів є бажання доказати, що сучасний совєт-

(Закінчення на стор. 3-ій)

"Spuren der Breschnew-Doktrin: Berichte, Analysen und Meinungen aus dem Sowjetischen Untergrund. Herausgeben von R. Staffa, Muenchen, Verlag Politisches Archiv, 1973, 248 p.

Д-р Л. Жабко-Потапович

Поювілейні висновки

Сковородинський ювілейний 1972 і ювілейний 1973 — обидва роки вже закінчилися, і тепер можемо робити певні висновки щодо них.

Як багато д о с лідників життя і праці великого нашого земляка передбачали, нічого обіцяного галасливою пропагандою урядових чинників за залізною заслоною щодо святкування і відзначення ювілею не було виконано: ні пам'ятника йому в столиці України не поставлено й не починено жадних інших заходів, що могли б і повинні були б звеличати славне ймення.

Зате, як доводить „Бібліографія Сковороди", видана в Харкові 1972 року (204 сторінки), кількість творів, присвячених філософові, тепер збільшилася до 1442. Якщо доличити до неї численні статті в часописах скитальщини, то ця кількість, напевно, перевищить півтори тисячі.

Отже, наш народ продовжує будувати найтриваліший пам'ятник своєму улюбленому героєві, якого кремлівські володарі хотіли б тепер усунути з російського обрію, бо віруючий в Бога Сковорода заваджає їм на світовій сцені. Щоб вийти із скрутного становища та й зберегти при цьому обличчя, росіяни примушені були „відступити" українцям їхнього славновеличного діяча.

Як відомо, за царських часів „старший брат", грабуючи підневільні народи, і Григорія Сковороду залічував до шереґів своїх філософів. Майже все, написане про нього до революції, з'являлося лише мовою російською. Українці могли зголошувати свої претенсії щодо філософа, як свого, українського, лише дуже несміливо та обережно. І тільки тепер, і то поступово, влада „відступила", нарешті, Сковороду українцям.

Щоправда, вчинила це вона свідомо та в своїх же інтересах: не маючи можливости рішуче відібрати глибоковіруючому знавцеві святої Біблії виразних ознак і ореолу визначного християнського мислителя, москалі вирішили позбутися його, аби не компромітуватися на всесвітній арені, де вони виявили себе, як авангард новітнього атеїзму. Отож, із нагоди ювілею українська преса, нарешті, „під московським караулом" свобідно проклямувала Сковороду за свого рідного генія.

Треба відзначити, що окупант дозволив зробити це тільки під однією умовою: пишучи про філософа й духовного письменника, усі автори повинні й надалі „разсудку вопрекі" глибокорелігійний світогляд вважати за єдину й то основну реакційну хибу, бездоганного щодо всього іншого, так званого „прогресивного" діяча.

Поруч із цим наказано й надалі немилосердно калічити та фальшувати твори духовного письменника та писати Имення Господа Бога та інших святих слів і термінів не з великими, але тільки з малими літерами.

Через це прекрасні духовні твори Сковороди, насичені невмирущою вірою та силою й чарами думок клясиків перших віків християнства, хоч висловлені притаманним ХУІІІ віку „язичієм", не тільки ще більше затемнюються, але часами стаються цілком неясними й незрозумілими.

Коли при цьому згадаємо, що двом духовним журналам в СССР (православному та баптистському) дозволяється вищезгадані святі Имення починати великими літерами, як також дозволяється в пресі всі цитати з чужомовних творів підпорядковувати їхнім власним правописам, то для нас залишається ясним і виразним, що Москва й надалі тримається своєї підступної тактики й надалі буде пильнувати, аби український народ був міцно відгороджений і в духовній сфері від вільного світу. Залізною заслоною так, як він нею відокремлений на інших напрямках побуту й творчости.

Як відомо, головним, і то єдиним, джерелом життєпису Сковороди є короткий нарис, зроблений його учнем Михайлом К о в алінським 1795-го року, на підставі оповідання Сковороди, що його переказав філософ за два місяці до своєї смерти, коли він відвідував того учня в жовтні попереднього року в селі Хотетово в Росії.

Цей начерк, зроблений, очевидячки, з великим поспіхом і недокладно, не має, на жаль, точних хронологічних даних, необхідних для визначення деяких важливих подій у житті Сковороди.

Ця нестача потім спричинила невиразність і багато помилок щодо певних кроків і вчинків філософа. Не дивно отже, що пізніші біографи мусіли надолужувати цю хибу, доповнюючи брак певних відомостей різними гіпотетичними переказами, чутками, леґендами, або навіть і вигаданими епізодами, анекдотами тощо...

Так, наприклад, д-р Л. Луців у своєму прекрасному начеркові життя філософа в ювілейному збірникові „Свободи" 1972 року примушений був свої досить багаті дані доповнювати уривками з роману Василя Шевчука.

Примушені це робити й інші дослідники та науковці. Бож совєтська влада в Україні завжди думає тільки про те, аби якнайпильніше дбати про нищення не тільки старовинних українських церков, пам'ятників і будівель минувшини, але й усіх історичних документів і джерел, що свідчать про велич і славу старої України. Як відомо, вона це чинить за допомогою різних шовіністів-росіян, які за прикладом Погружальського спричиняють пожежі у монастирях, церквах і наукових установах. Ті ж документи в архівах, що ще досі збереглися цілі й мають якусь вартість для українських істориків, знаходяться під замками, і

(Закінчення на стор. 4-ій)

Марія Сокіл

Вітай, землячко!..

Як нетерпеливо я чекала на зустріч з Ганною Колесник!.. Скільки то років — ні, десятків літ! — прийшлося чекати на нагоду зустріти людину, яка ще так недавно ходила по дошках цієї самої сцени в Державному театрі сцени і балету в Києві, по яких ще день перед своїм від'їздом з України ходила й я... зустріти артистку - співачку, яка була особисто знайомою, товаришувала й співпрацювала з усіми артистами, дириґентами, композиторами тощо, яких знала й з якими співпрацювала й я, або про яких вона, Ганна Колесник, багато молодша від мене, бодай чула, знаючи про їх діяльність, їх життя... чи смерть...

Правда, відколи я виїхала з Києва, відколи я покинула Україну й постійно замешкала за кордоном, спершу в Европі, а в останніх тридцяти роках в Америці, я двічі мала нагоду зустріти товаришів праці з цієї такої далекої, але такої рідної України, оперових артистів цієї ж Київської Опери. У 1946 р. в нюйоркському Тавн Гол виступили спільно — з единоким взагалі концертом в Америці — Зоя Гайдай й Іван Паторжинський; ця сама Зоя Гайдай, на місце якої, ліричної прімадонни Київської опери, в 1930-му році переїхала я з Харкова, а знову моє таке саме місце в тогочасній Державній столичній опері в Харкові, зайняла вона. Себто — поміналися! А Іван Паторжинський — не тільки мій товариш в цій же Харківській опері відколи ми обоє почали працювати в ній у 1927-му р., але й сердечний приятель ще з років науки в тієї самої вчительки співу, пок. Зінаїди Малютіної, в нашому рідному Дніпропетровському. Та тоді, в 1946 р., коли він виступив у Ню Йорку, Іван Паторжинський вже був і „народним артистом", і професором Консерваторії, і „орденоносцем" і навіть... депутатом Верховної Ради. Отже — персона! Та, не дивлячися на всі свої достоїнства й титули, не дивлячися на те, що „ангели-хоронителі" напевно стежили за кожним його кроком в Ню Йорку, він таки наважився, на другий же день по концерті, приїхати сюди до нас, до Ню Джерзі, й провести з нами цілий день на спогадах, на розмовах...

Ця декілька - годинна зустріч з Паторжинським була для мене першим подихом з рідної землі й з рідного Київського оперового театру. Друга була не декілька - годинна, але тільки декілька - хвилинна: Зустріч з Белою Руденко. Її виступи в Америці, організовані на велику скалю найбільшим американським концертовим імпресаріо Соль Юроком, зустрічі з американською пресою тощо, врешті й невідступні „ангели - хоронителі" цієї найвизначнішої сучасної української співачки так дуже заповняли її час, що на заздалегідь умовлене прийняття для неї в приватному домі, де ми мали зустрітися, вона й не явилася... й одинока нагода, щоб обмінятися тільки декількома словами, була після її концерту, в присутності цього ж Юрока.

Якою інакшою, якою пам'ятною була тепер зустріч з Ганною Колесник! Ми вперше побачились й познайомились щойно після її першого концерту в Америці, у Ню Йорку, суботу 26-го січня ц. р. В „артистичній" кімнатці, оточена численними „автографниками", вона, почувши від мене: „я — Марія Сокіл", не скрила сліз зворушення, коли ми обняли й поцілували одна одну. Так і я, в декілька днів пізніше, привітавши Ганну в моєму домі, сидячи коло неї рядом на софі, звесь час тримала її за руку, як давно - небачену, але зід давна рідну людину, відчуваючи, що цим безпосереднім контактом наших рук я ближча до України, до Києва, до його оперового театру — усе це так тісно і так недавно зв'язане з Ганною і так тісно... і так давно, зі мною!

А бачивши двотисячну публіку слухачів на концерті Ганни Колесник у Гантер Коледжі, перед моїми очима з'явилися спогади таких самих переповнених слухачами заль на всіх моїх концертах в Америці й Канаді, так багато років тому назад!..

Від першої хвилини зустрічі з Ганною Колесник ми стали собі рідні й близькі, немов би зналися довгими роками, інтуїційно відчуваючи духову спільноту почувань. Єднають нас почування двох українських жінок цієї самої співочої професії, які обидві покинули батьківщину, примушені до цього обставинами і обидві ми тепер там, у власній батьківщині, — на чорній листі: я, від довшого часу, тому, що вийшовши замуж за чужоземного громадянина, виїхала за кордон на постійне, Ганна Колесник тому, що не стерпівши умов життя під тамтешнім режимом, потайки пробралася за кордон, у вільний світ — на постійне.

Вона починає тепер тут, у цьому вільному світі, нове життя. Хай воно їй і цілій її родині щастить постійно й у всьому!

Вітай, землячко!..

Д-р М. Бойко

ТРИНАДЦЯТА (ВОЛИНСЬКА) ДИВІЗІЯ ПІХОТИ

(3)

Коло години 4-ої на в і д т и н к у 43 полку німці пішли в наступ з допомогою артилерії, мінометів і летунства. Це вказувало, що вони хочуть прорвати фронт на Малець-Скшинкі й туди поквапно пересунено запасовий 44 полк, але в год. 6-ій виявилося, що головний німецький наступ іде між 43 і 44 полки, на північний бік Томашова. Ще коло год. 5-ої дві змоторизовані одиниці 4-ої німецької панцерної дивізії увійшли у район Коморнікі і Сьвінске, а одна з тих частин просто на 2-ий курінь 43 полку; другий відділ пішов на Лозіско-Заборів, на зади 43 полку і там знищив польську артилерію, перебив передові частини 43 полку і проник до ліса Любочня. З 16-го німецького панцерного корпусу, 4-та див. пішла через Уязд-Любочня на Черновіці, а 1-ша через Томашів на Ржичиці.

Командував 43 полком підполковник Т. Кубіцький (на фронті була вістка, що він із іншими старшинами застрелився), 44 полк підп. І. Франчек (доля невідома); а 45 полк — підполк. С. Гайновський, загинув у Томашові Мазовецькому від куль німецьких диверсантів. З 6-го на 7-го вересня десь ділися всі активні старшини, а залишилися покликані до резерви. Тоді також десь пропав пор. Ковальський, командант моєї скорострільної сотні. Здається, що всі вони повтікали.

Штаб 13-ої дивізії видав наказ о 10-ій год. вечора (8-го вересня) відступати, але цей наказ до 44 полку не дійшов, бо не було зв'язку. Вночі цей штаб виїхав до лісничівки в Брудзевіцах, а 44 полк, що дотепер ще не був у бою, відступив до району Глініки і там став до оборони. Полк 43 залишив бойові становища згаданої ночі о год. 10-ій, але у відворотній дорозі мусів відбути кілька боїв із німецькими частинами, тому відмарш припізнився. О год. 11-ій вночі прийшов наказ вирушити на Любочню, але згодом виявилося, що там вже від вечора німецькі частини зайняли позиції.

У цім короткім бою з німцями з усіх полків найбільше потерпів 45-ий. Цей полк втратив зв'язок із дивізією та був оточений з усіх боків німцями. Підполковник Гойновський р і ш и в пробитися до лісів Любочня і в год. 10-ій вечора зарядив збірку відділів. Коли полк сяк-так впорядкувався й увійшов у Томашів Мазовецький, наглo передня охорона була обстріляна ручною і машиновою зброєю з усіх боків кам'яниць. Внаслідок наглої паніки і браку належного захисту на вулицях міста, полк мав величезні втрати; полягло там багато українців з Волині, тут же загинув й сам Гойновський. Як потім виявилося, з вікон стріляли німецькі місцеві диверсанти й потайки прислані сюди.

Таким чином 13-та дивізія на якийсь час перестала існувати, розколена німецькими панцерними частинами на двоє. Загально відступ був хаотичний; з трьох дивізій війська вимішалося з цивільними втікачами й із того створилася „воєнна юрба", яка без пляну тікала перед себе. Після дня маршу, розбитки 13-ої дивізії вночі 8 вересня почали збиратися в лісі Брудзевіце; складений звіт у штабі виявив втрати в людях 80%. З колишньої дивізії зложено тільки 4 курені: 43 полк — 2 курені, а 44 і 45 по одному. Втомлене і виголодніле воєцтво наслідком безвихідного положення, під примусом стійкіших старшин пробувало з 8 на 9-го вересня рештками сил ставити опір змоторизованим німецьким частинам над річкою Дзевічка; звідси деякі недобитки помандрували боронити Варшаву, а мудріші по-дорозі розгубилися.

Будучи на скорострільній заставі вночі 7-го вересня в пітьмі ночі підійшов до мене якийсь стрілець й сказав по-українськи, що коли по німецькій стороні появиться жовто-синя ракета, українці повинні перервати всяку стрілянину і з повним вирядом переходити на німецьку сторону; я особисто такої ракети не бачив, але в цьому мусіла бути якась частина німецької пропаганди, бо вони добре знали, яка чисельність українців були в цих їх „ворожих" полках. На фронті не обійшлося без політичних гутірок, наприклад, колишній в моїй місцевості вчитель Сковронський, поручник резерви, що знав добре мої погляди, щодня переконував мене, що коли „виграємо війну", політичне життя в Польщі докорінно зміниться, але про це я мав свою думку.

Коли мій 43 полк із скорострільною сотнею о год. 1-ій ночі на 8-го вересня, почав відступ із парку в Уяздові, я з повною надією подався на захід шукати справедливости проти національних і релігійних утисків старої влади; але цього я після тяжких витрачених років там не знайшов.

Отже, сила тільки в нас самих.

(Кінець)

УКРАЇНЦІ! 22 ЛЮТОГО Ц. Р. УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗОВІ СПОВНИТЬСЯ 80 ЛІТ ІСНУВАННЯ І ВІДДАНОЇ ПРАЦІ ДЛЯ СВОГО НАРОДУ. УНСОЮЗ ВІДМІЧУЄ СВІЙ НОВИЙ ЮВІЛЕЙ СКРІПЛЕНОЮ ПРАЦЕЮ І ЗБІЛЬШЕНОЮ СЛУЖБОЮ ДЛЯ СВОЇХ ЧЛЕНІВ І ВСІЄЇ ГРОМАДИ. ЩОБ ПОШИРИТИ СЛУЖБУ УНСОЮЗУ НА ВСІХ ЗЕМЛЯКІВ ЗАКЛИКАЄМО ВАС СТАТИ ЙОГО ЮВІЛЕЙНИМ ЧЛЕНОМ. ВКЛЮЧІТЬСЯ У ЙОГО СТОТИСЯЧНУ ГРОМАДУ Й СТАНЬТЕ СПІВВЛАСНИКОМ ЙОГО БАГАТОМІЛЬЙОНОВОГО МАЙНА ТА ЙОГО АКТИВНОСТИ!

„СЛІДИ ДОКТРИНИ БРЕЖНЄВА”

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ський режим „зрадив” оригінальний „п р а вильний” плян Леніна щодо союзу вільних націй в СССР, даючи перевагу „національним інтересам Росії у противагу до міжнародної солідарности комуністів”.

У цьому контексті, при обговорюванні „доктрини Брежнєва” є мова про совєтсько - китайський конфлікт і заява, що „Росія захопила китайську територію і над нею панує”. Згадуючи, що на Далекому Сході є значні українські поселення, відомі як „Зелений клин”, в розділі відзначається, що цей терен „Москва безоглядно намагається зрусифікувати і асимілювати”. Автор водночас додає, що „в інтересі українців було б, коли б там була здійснена ленінська політика рівноправности націй —але сьогодні таку політику може здійснити тільки Китай... Китай висловлює сьогодні часто симпатії до боротьби не - російських народів СССР за незалежність і рівноправність в дусі ленінської національної політики. Китай Мао є єдиною країною, яка так рішуче і гострою мовою виступила проти поневолення не - російських народів в СССР. У всіх капіталістичних країнах, однак, зокрема в ЗСА, панує доктрина збереження „російської імперії” як цілости від Балтійського моря до Тихого океану”.

Всі матеріяли на тему російського колоніялізму, імперіялізму, русифікаційної політики і російського шовінізму ілюстровані статистичними даними, всі твердження задовільно обґрунтовані, при чому зокрема багато відкликів знаходимо до ситуації і дійсности на українських землях. В розділі „Російський колоніялізм” маємо яскраву картину формування „совєтського народу” шляхом ліквідації націй і народностей СССР і їх суцільної русифікації. Питанню русифікаційної політики совєтського режиму присвячено окремий матеріял, де одночасно підкреслюється щораз то сильніший спротив серед населення цього роду антинародній політиці.

В розділі „Перемога контреволюції” говориться про те, що „сьогодні ми не сміємо робити собі ніяких ілюзій. Замість послаблюватися, в СССР посилюється експлуатація робітників, прискорюється винищування залишків робітничої демократії, а водночас зростає з дня на день на силі, підтримуваний КПСС, російський шовінізм. Ідеологічно, СССР сьогодні стоїть ближче царської Росії, як це було вчора, завтра він стоятиме ще ближче до неї, як сьогодні. Надії на мирну еволюцію бюрократичного режиму в напрямку соціяльної демократії є ілюзією. Того роду сподівання, на нічому не обосновані, є шкідливі, бо присипляють чуйність робітничої кляси і гамують її активність у боротьбі із закріплюванням нової системи визиску в СССР”.

У розділі „Демократи”, „патріоти” і „марксисти-леніністи” подана аналіза політичної опозиції в СССР і з'ясований її характер та елементи її сили і слабости, а у розділі „Сон про революцію” говориться, що совєтський пролетаріят „нічого не має до втрачення, а тільки все до здобуття”, мовляв, опозиціонери проти режиму надіються на „могутню соціяльну експльозію”, яка змете „клясу визискувачів” і уможливить встановити демократичний лад. У цьому контексті розглядається відношення Заходу до СССР, при чому засуджується „нечесний пакт з Заходом”. Цей пакт не є в інтересі демократії і соціялізму, і не в інтересі безпеки Европи, але „в інтересі панівної кліки в Совєтському Союзі. Не в інтересі спокою і відпруження. Не в інтересі міжнародного миру. Тільки в інтересі поневолення і неволі”.

Завваги на цю тему кінчаться цитатою з листа з вересня 1973 року, в якому совєтські дисиденти кажуть: „Ми цьому не можемо перешкодити. Ми можемо тільки за це соромитися, що все це діється під прикриттям соціялістичних ідей. Ми надіялися, але ми програли. Все таки, наша програма принаймні зе зробила ясним, що сліди доктрини Брежнєва стали наглядні тепер також на Заході. Фальшиві боги не є більше недоторкані”.

∴

Книга „Сліди Доктрини Брежнєва” заслуговує на увагу, як одна з чергових документальних публікацій, що заторкує окремі аспекти підсовєтської дійсности з позицій совєтської політичної позиції. Окрему вагу має широке насвітлення національного питання в СССР, що часто на Заході з різних міркувань промовчується. Було б побажанням, щоб ця публікація появилася також і англійською мовою.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

У глибокому смутку повідомляємо все Членство і Українське Громадянство, що в четвер в ночі, 31-го січня 1974 р., несподівано помер, на 73-му році життя

сл. п.

ІВАН АТАМАНЕЦЬ

визначний, заслужений, активний член Управ і б. голова Товариства.

ПАРАСТАС в понеділок, 4-го лютого 1974 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенню Литвин — Литвин.

ПОХОРОН у вівторок, 5-го лютого 1974 р. о 9-ій год. рано з української католицької церкви св. І. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.

●

Опечаленій болем Родині, складаємо найщиріші вислови співчуття.

УПРАВА УСТ ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ

Ділимось сумною вісткою з Професорами і Учнями Української Академічної Гімназії і Філії у Львові, та з усім Українським Громадянством, що дня 29-го січня 1974 року в Торонті, відійшов у Вічність після довгої і тяжкої недуги на 65 році життя, наш Незабутній Колеґа та відомий політичний і громадський діяч

св. п.

ОНУФРІЙ МАКСИМІВ

член Управи Канадського Відділу Ділового Ювілейного Комітету для відзначення 100 ліття УАГ у Львові.

●

Горем прибитим, Вельмишановній Дружині, Дітям і Рідні нашого Незабутнього Колеґи — висловлюємо цією дорогою наші глибокі співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

КАНАДІЙСЬКИЙ ВІДДІЛ ДІЛОВОГО ЮВІЛЕЙНОГО КОМІТЕТУ УАГ в ТОРОНТІ

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що дня 19-го січня 1974 року, по короткій недузі упокоївся у Бозі наш Найдорожчий БРАТ, ШВАҐЕР і ВУЙКО

бл. п.

МИРОН СТЕЦЕВ

учасник Визвольних Змагань УГА та член Першої Дивізії УНА.

ПОХОРОН відбувся в середу, 23-го січня 1974 р. в Чикаго, Ілл. з похоронного заведення Музика і Син, а Тлінні Його Останки спочили на Українському Католицькому Кладовищі св. о. Миколая.

В глибокому смутку:

сестра — МАРІЯ ЛЄХ з Рідньою
брат — ПЕТРО СТЕЦЕВ з Рідньою
шваґер — о. ПЕТРО ПОДОЛЯК
сестрінки:
РОМА НЄДЗВЄЦКА з Донькою
ЮРІЙ ПОДОЛЯК зі Сином
ЛЕВ ПОДОЛЯК з Дружиною і дітьми
ЮЛІЯН МАЛЕЦЬКИЙ з Дружиною і Дітьми

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашої Найдорожчої і Незабутньої МАМИ, БАБЦІ і ТЕЩІ

бл. п.

АНГЕЛИНИ КОСАНОВСЬКОЇ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ БОГОСЛУЖБИ

Субота, 9-го лютого 1974 року —

12:00 дня — ПАРАСТАС на Православному Цвинтарі в БАВНД БРУКУ, Н. Дж.;
7:00 год. веч. — СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ в церкві СВ. ЮРІЯ;

Неділя, 10-го лютого 1974 року —

9:00 год. рано — СЛУЖБА БОЖА в ГАНТЕРІ, Н. Й.

Родину і Знайомих просимо в цей день згадати Покійну в своїх молитвах.

Доньки —
МАРІЯ ШЕПАРОВИЧ з чоловіком СТЕФАНОМ і сином ЮРІЄМ
ВІРА СТАРУХ з чоловіком ЛЬОНГИНОМ

Замість квітів на свіжу могилу Дорогого Друга

бл. п. інж. ВОЛОДИМИРА КІЛЯРА

будуть відправлені ЗАУПОКІЙНІ СЛ. БОЖІ в НАЗАРЕТІ в СВЯТІЙ ЗЕМЛІ.

Д-р Іван і Оксана ГАЛИЦЬКІ
Д-р Сидір і Ольга СЕМБАЙ

Замість квітів на свіжу могилу Приятеля

Проф. Д-ра ІЛЛІ ВИТАНОВИЧА

складаю 15.00 долярів на Фонд „Церква в Потребі”.

Михайло ЛИСОГІР

З жалем повідомляємо ближчу і дальшу Родину та Дрогобичан, що дня 29-го січня 1974 р. відійшла у Вічність на 76-му році життя

РОЗАЛІЯ ЗАТЕЙ з дому НІМИЛОВИЧ

ПОХОРОН — дня 5-го лютого 1974 р. у Відні з церкви св. Варвари.

Горем прибиті:

дочка ІРИНА з чоловіком інж. О. КЛИСЯКОМ
внучка БЕАТА-ЗОФІЯ
та Родина на еміґрації та в Україні

За 6 місяців Америка експортувала рекордову скількість пшениці

Вашингтон. — Департамент сільського господарства повідомив, що протягом перших 6 місяців поточного бюджетового року, який розпочався 1-го липня м. р. Америка експортувала рекор-рекордових 714 мільйонів бушлів пшениці. Велика кількість цієї пшениці була продана Совєтському Союзові та комуністичному Китаєві. До кінця цього бюджетового року експорт пшениці може зрости до 1.2 більйона бушлів, що дорівнювало б 70 відсоткам цілого збору пшениці за 1973-ий рік. Це повідомлення Департаменту сільського господарства може викликати гостру реакцію з боку американської пекарської індустрії, яка твердить, що запаси пшениці в ЗСА впали до такого низького рівня, що в цілій країні може заіснувати брак та що через це ціна буханця хліба може зрости до одного доляра. Речники великих пекарень вимагають, щоб Уряд встановив обмеження на експорт цього року зерна. Відповідаючи пекарській індустрії, заступник пресового секретаря Білого Дому Джералд Воррен 25-го січня ц. р. сказав, що Уряд не плянує встановляти обмежень на експорт пшениці, бо думає виконати свої зобов'язання супроти чужоземних покупців, але також запевнив, що американські споживачі матимуть досить хліба й по поміркованій ціні. Воррен повідомив, що президент Ніксон того дня суспендував на 5 місяців закони, які встановляли квоти на імпортовану пшеницю. Цей крок, казав заступник пресового секретаря Білого Дому, має на меті стабілізувати ціни на пшеничні продукти.

ПОЮВІЛЕЙНІ ВИСНОВКИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

доступ до них для дослідників закритий і заборонений. Їхні дослідники мусять писати тільки про таких нешкідливих для росіян діячів минувшини, як Маруся Чурай, Ґонта, Кармелюк тощо. Згадувати про цінних і славних для нашої історії осіб не радиться, бож і небезпечно.

Ці умови характеристичні теж по-части й щодо Сковороди та його життя. Влада не любить, щоб біографи філософа згадували про його перебування та студії за кордонами України, особливо ж у Німеччині, де він на протязі трьох років слухав лекції професорів Вольфа, Баумгартена та інших. Тому, наприклад, у короткій біографії Сковороди в першому томі його творів з р. 1961 на стор. XII побутові його в Західній Европі присвячено рівно три рядочки, а про Німеччину й Галле й зовсім не згадано. Окупант боїться правди навіть і в відношенні щодо Сковороди.

Проте знайшлися відважні та ретельні дослідники, що ту правду почали відкривати в минулих двох роках. Вони повишукували в різних ще не знищених остаточно архівах надзвичайно важливі та цінні дані про славного філософа.

Завдяки цим пошукуванням виявляється, що дати навчання Сковороди в Київській Академії та перебування його за кордоном (зокрема й особливо в Німеччині) тощо радикально змінилися. Знайдено, що до Академії в Києві Сковорода вступав не два, але аж чотири рази; що в Угорщину він виїхав із генералом Вишневським не 1750, але 1745 року; що був не один Вишневський, а — два: батько Федір і його син Гаврило; що до Угорщини виїхав не як дячок чи паламар російської церкви, але як співдорожній могутнього генерала Федора Вишневського, цього „свата" цариці Єлисавети, якій він ще 1731 року привіз був із села Лемеші в Україні козака Олексу Розума, із яким цариця й одружилася року 1744 в палацовій церкві міста Козельця.

Тільки тепер із тих новознайдених документів довідуємося, що цей всемогутній тоді сват російської імператриці нетільки що не тримав Сковороди при собі задля якоїсь „служби", але йому „покровительствував" і допомагав відвідувати держави Заходу з їхніми університетами, де спрагнений знання мудрець міг досхочу пити воду науки. Нарешті, потвердилися (колись непевні) ревеляційні та важливі відомості про трьохрічні студії Сковороди в „Академії Галли Магдебурськія".

Усі ці нові матеріяли дають можливість образу сина нашої Батьківщини відновити та постать його представити в належному правдивому світлі.

У цьому напрямку і працюватимуть далі щирі дослідники с к овородинства. І хоч за Залізною заслоною окупант і надалі гальмуватиме таку працю знавців, проте правда про Сковороду та його життя і творчість буде в світі поширюватися безупинно.

Незабутнє твердження філософа й дослідника Слова Божого, записане на його вимогу на його ж могилі „Світ мене ловив, але не спіймав", залишиться назавжди непорушною запорукою того, що неспійманий тим світом мудрець і надалі своєю глибокою вірою в Господа Бога та в Його Біблію буде розплутувати атеїстичний сіті, що ними Москва продовжує обмотувати наш вічноживучий і віруючий у Христа народ.

Це й є може найбільший і найцінніший висновок-здобуток поювілейного року.

Річні Загальні Збори 412-го Відділу УНСоюзу в Торонті, Онт.

У неділю 18-го листопада м. р. в залі української католицької церкви відбулися загальні збори 412-го Від. УНСоюзу ім. І. Франка. Отець М. Блаженко відкрив збори молитвою і подавши порядок нарад, запросив до президії Голову Ніяґарської Округи П. Дякова і М. Лоїка.

Секретар зборів М. Лоїк прочитав протокол з попередніх річних зборів, який прийнято без зауваг. З черги звітували члени управи. Фінансовий секретар, о. М. Блаженко в звіті докладно подав про стан членства, представив суму грошей за членські вкладки і підкреслив, що вони завжди на час є вислані до Головної Канцелярії. Для кращого зрозуміння члени одержали рівнож надрукований звіт.

Під час дискусії П. Дяків відповідав на запити членів, пояснюючи всі роди забезпечення, які має УНСоюз, як для старших, так для молоді, тільки треба подбати, щоб якнайбільше число українських родин користало з них.

На пропозицію Контрольної комісії збори уділили абсолюторію уступаючій управі, та вибрали нову в такім складі: В. Бачинський — голова; п-і М. Гарісон — заступниця голови; п-і М. Венгльовська — касир; отець М. Блаженко — фінансовий секретар; п-і Е. Смаль — заступниця фінансового секретаря. Контрольна комісія: Б. Підземецький і п-і М. Бачинська.

Отець М. Блаженко закликав новообрану Управу і все членство до праці та спільних зусиль з метою приєднати якнайбільше число нових членів під час цієї Ювілейно-конвенційної кампанії УНСоюзу, а також завзивав приєднувати в члени нашого Відділу якнайбільше молоді.

Новообраний голова В. Бачинський подякував за довір'я і запевнив, що він допоможе приєднати нових членів. Збори в цілому переведено ділово, вичерпано всі намічені точки порядку.

Вирішено ряд важливих справ, зокрема маючи на увазі успішно провести працю, щоб приєднати якнайбільше число членів до Відділу в передконвенційній кампанії.

Секретар М. Лоїк

50-річчя „Чорноморської Січі"

21-го грудня 1974 року сповниться 50 років від часу, коли в цьому найбільшому місті, яким є Нюарк в стейті Ню Джерзі заснувалося Т-во „Січ". Понад 300 членів УСТ „Чорноморська Січ" на чолі із своїм Проводом і особливо ці найстарші, що перед 50-ти роками були співучасниками його народження, які вклали перші підвалини для його існування й майбутнього розвитку, відзначатимуть з повним вдоволенням та приємним почуттям виконаного громадського обов'язку. З радісним почуттям дивимося сьогодні на цей важний, мозольний шлях твердої праці й ідейної посвяти, який вони промостили від початку його існування до сьогодні. З правдивою вдячністю згадуємо цю виконану ними — протягом цих 50 літ, незвичайно плідної та корисної праці для добра загальної української справи. На протязі своєї 50-річної історії „Ч. Січ" вела різнограну і особливо видатну діяльність в ділянці фізичного виховання української молоді. В 30-х роках „Січовики" у власних одностроях виступали на різних національних маніфестаціях та демонстраціях в обороні поневоленої України. Мистецькі гуртки „Ч. Січі" влаштовували численні виступи перед американською публікою, перед якою популяризували українське ім'я. У 1938 р. „Ч. Січ" набула власний дім, в якому понад 20 років кипіла праця Т-та і інших патріотичних організацій, що мали в ньому свій осідок. Дещо послабилася діяльність Т-ва в часі II світової війни, коли велике число „Січовиків" були покликані до збройних сил ЗСА, багато з яких не повернулися живими з різних фронтів Европи, Африки і Азії. Та швидко після закінчення війни і особливо після прибуття до ЗСА нової еміґрації з України, активізувалася праця Т-ва, особливо в ділянці фізичного виховання нашої молоді. Подібно теж, як по I світовій війні коли „Січ" вела допомогу Рідному Краєві в різних формах, особливо допомагаючи Українським Інвалідам у Львові, за яку між іншим одержала почесну грамоту, після II світової війни, С-во на рівні з різними національними організаціями включилося в допомогову акцію для харитативних інституцій, що їх створили у Вільному Світі українські еміґранти. Крім цього Т-во щедро допомагало місцевим українським церквам і пожертвувало поважний фінансовий дар на будову „Рідної Школи" — місцевої парафіяльної школи св. Івана Хрестителя при Сенфорд Евеню.

Та найбільші заслуги „Ч. Січ" має у своїй праці фізичного виховання української молоді й спорті, через які гідно і успішно пропагує українське ім'я в американському довкіллі. Саме завдяки цим ділянкам „Ч. Січ" Нюарк залишилася єдиною з-поміж численних „Січових" Осередків, що в свому часі існували в ЗСА і Канаді. На початку свого існування „Січовики" вправляли їзду на конях — верхи, орудували шаблями і крісами та відповідну рахунку. Після заборони цього і взагалі ферментів в „Січових" організаціях в ЗСА, провід нашого Осередк в 1935 р. набув в Департаменті Стейту Ню Джерзі чартер Атлетичного С-ва під назвою „Чорноморська Січ" і від того часу посилилася спортова діяльність. Зорганізувалися дружини бейсболу, кошиківки, круглів і дужання. Та як вже було згадано II світова війна перервала цю діяльність. Справжня спортова праця „Ч. Січі" розпочалася щойно в 1956 р., коли група молодих спортовців створила на початку автономну секцію спорту з кількома новими ділянками: футболу, відбиванки, шахів і настільного тенісу.

Під сучасну пору УСТ „Ч. Січ" приміщується у власному домі при 680-88 Сенфорд Евеню в сусідстві величавої української католицької церкви і парафіяльної школи, в серці українського поселення в найкращій дільниці Нюарку — Вейлеґу. УСТ „Ч. Січ" веде широку і успішну працю в ділянці фізичного виховання й спорту, маючи активних 11 ланок. Про діяльність „Ч. Січі" і виступи її дружин та окремих спортовців пише постійно українська, американська і різномовна преса в ЗСА та навіть в Европі. Очевидно цим „Ч. Січ" більше досконалими методами демонструє українське ім'я — українську справу чим спонукує чужинців познайомитися зі словом Україна.

Не зважаючи на важливість пропаґанди нашого імени „Ч. Січ" не занедбує своєї статутової праці, яку з кожним роком поширює і вдосконалює. Ось вже 4 роки „Ч. Січ" веде свою Спортову Школу на оселі „Верховина" в Глен Спей, Н. Й., в якій сотки юначок і юнаків з численних міст ЗСА і Канади беруть участь. Окремі спортовці „Ч. Січі" виконують обов'язки головних інструкторів теж в інших спортових таборах, що їх за прикладом „Ч. Січі" влаштовують інші молодечі організації і оселі. Завдяки заохоті і інструкціям „Ч. Січі" організуються спортові табори в Арґентині і Австралії. Проявляє „Ч. Січ" свою діяльність теж у видавничій ділянці. В 30-тих роках „Ч. Січ" разом з братніми оседками видавала газету „Січовий Клич", пізніше видано три ювілейні збірники. В останньому десятиріччі „Ч. Січ" видає свій спортовий журнал „Наш Спорт" і врешті орган Спортової Школи „Спортовий Клич".

На протязі 1974 року відбуватимуться різнородні спортові і розвагові Ювілейні імпрези, зустрічі, про які своєчасно буде інформована українська громада. Кульмінаційною точкою цих святкувань буде Ювілейний бенкет получений з балем, що відбудеться при участі численних визначних особистостей в залях відомого клюбу „Навого" в Ірвінґтоні, 26-го жовтня ц. р.

З нагоди Ювілею появиться „Ювілейний Збірник" получений з 11 числом журналу „Наш Спорт", в якому будуть подані ширші і точніші факти з 50 річної діяльности славного УСТ „Чорноморська Січ".

Президія Ювілейного Комітету УСТ „Ч. Січ"

СУА влаштував Андріївський вечір

Ню Йорк. — Заходами I Відділу Союзу Українців Америки (СУА), влаштовано тут Андріївський вечір 8 грудня 1973 р. Ця традиційна імпреза мала велику популярність на Рідних Землях. Обряди і звичаї, зв'язані зі св. Андрія, відображають давні народні вірування наших предків ще з передхристиянської доби. Згідно з пляном праці, зокрема у виховній ділянці, I Відділ СУА старається популяризувати Андріївські звичаї та обряди і щоб передати їх майбутньому поколінню, кожного року влаштовує цю імпрезу, на яку запрошує громадянство, а передусім молодь. Треба ствердити, що цьогорічна імпреза вдалася так під оглядом різноманітности програми, як також великої кількости молоді обох полів та гостей з других Відділів СУА.

Вечір відкрила коротким словом голова I Відділу Леся Гой, культ-освітня референтка Анна Сливка розповіла про давні українські Андріївські звичаї. По доповіді Марта Вацик і Марта Недогода виконали с к е ч „Модерний Андрій", а відтак відбулася програма із вороженням, яку вела Оля Сливка з участю дівчат та хлопців. Всі точки були виконані зі збереженням традиції Андріївських вечерниць.

Андріївський вечір був для I Відділу СУА великим моральним успіхом, тим більше, що на ньому була теж присутня американська кореспондентка від етнічних груп, яка із захопленням спостерігала цілу імпрезу і робила багато знимок з поодиноких сцен. Вона прибула на імпрезу на запросини Зірки Саляк, та М. Цимбалістої, членок 104 Відділу СУА.

Марія Мотиль

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІВАН РОМАНИШИН — член УНС Відд. 375 Т-ва ім. Д. Вітовського у Філядельфії, Па., помер 11 січня 1974 р. на 75 р. ж. Нар. в с. Тростянець, пов. Долина і став членом УНС 1963 р. Полишив у смутку дружину Марію, дочку Катерину, зятя Івана. Похорон відбувся 15 січня 1974 р. на цвинтарі св. Марії на Fox Chase Mont, Co., Pa.

Секретар

ВАСИЛЬ ТИЦЬКИЙ — член УНС Відд. 316 Т-ва УНДім в Рочестері, Н. Й., помер 11 листопада 1973 р. на 50 р. ж. Нар. в с. Путятинцях, повіт Рогатин і став членом УНС 1962 р. Полишив у смутку дружину Павлину, похресницю Петрусю. Похорон відбувся 1 грудня 1973 р. на цвинтарі Holy Sepulchre в Рочестері, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Попович, секр.

АНДРІЙ ДИДА, член УНСоюзу Відд. 11 Б-ва св. Михаїла в Johnstown, Pa., помер 3 січня 1974 р. на 86 р. ж. Став членом УНС 1916 р. Полишив у смутку 8 дітей, 24 внуків і 6 правнуків. Похорон відбувся 7 січня ц. р. на цвинтарі св. Володимира в Johnstown, Pa.

Вічна Йому Пам'ять!

Ю. Сцілений, секр.

ІВАН КАСЯНЕНКО — член УНС Відд. 182 Т-ва Укр. Січ в Клифтоні, Н. Дж., помер 13 січня 1974 р. на 59 р. ж. Нар. в с. Карлівка, Україна і став членом УНС 1965 р. Полишив у смутку дружину Марію, сина Степана з дружиною і внука. Похорон відбувся 16 січня ц. р. на цвинтарі св. Андрея в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Гр. Клименко, секр.

ІВАН ПЕКЛІЧ, член УНСоюзу Відд. 301 Т-ва ім. Д. Вітовського в Чикаґо, Ілл. помер 26 листопада 1973 р. на 73 р. ж. Став членом УНСоюзу 1955 р. Похорон відбувся 29 листопада 1973 р. на цвинтарі St. Francis, Phoenix, Arizona.

Вічна Йому Пам'ять!

П. Врублівський, секр.

ІВАН МИЛЕР, член УНСоюзу Відд. 221 Б-ва св. Стефана в Чикаґо, Ілл., помер 24 грудня 1973 р. на 83 р. ж. Нар. в м. Рогатині, Україна і став членом УНС 1939 р. Полишив у смутку дружину Евстахію. Похорон відбувся 28 грудня 1973 р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Т. Шпікула, секр.

ВАСИЛЬ МУХА, член УНСоюзу Відд. 60 Т-ва Запорозька Січ в Алвіон, Па., помер 16 жовтня 1973 р. на 59 р. ж. Нар. в Алвіон, Па. і став членом УНС 1962 р. Полишив у смутку 3 братів і сестру. Похорон відбувся 19-го жовтня 1973 р. на цвинтарі в Albion, Pa.

Вічна Йому Пам'ять!

Єва Марціновська, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 9-го ЛЮТОГО 1974 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Річні збори Б-ва св. Володимира 130-ий Відд. о год. 5-ій веч. при 33 Схід 7-ма вул. На порядку: звіти Управи, вибір нової на 1974 р. і вибір делеґатів та заступників на 28 Конвенцію УНСоюзу, тому проситься чл. прибути. — В. Піх, голова, Ю. Юрків, секр., Ан. Гнатишин, скарб.

БРИСТОЛЬ, Па. Річні загальні збори Т-ва Просвіта 362 Відд. о год. 7-ій веч., в Укр. Клюбі при 111 Філморе вул. На порядку: звіт Управи та вибір нової на 1974 р. Після Річних зборів відбудуться місячні на яких буде вибір делеґата та заступника на 28 Конвенцію УНС. — Й. Осередчук, гол., Р. Петрик, секр.

ГЕМПСТЕД, Н. Й. Річні збори Т-ва Запор. Січ 327 Відд. в парохіяльному „Центрі" при Нюпорт Рд. в Юніондейл, Н. Й. На порядку: звіти Управи і К. Комісії, слово представника Головного Уряду УНС, вибір нової Управи і К. Комісії та вибір делеґатів на 28 Конвенцію УНС. По зборах — перекуска при каві. Проситься чл. прибути. — Управа.

НЕДІЛЯ, 10-го ЛЮТОГО 1974 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Т-ва Сокіл 336 Відд. від 11-1 год. по пол. Управа Відділу на 1974 р. остала та сама. Збори будуть відбуватися кожної неділі по першім. Проситься вирівняти чл. вкладки. — В. Шмагло, предс., Гр. Кісіль, секр.

ВІНДЗОР, Онт., Канада. Річні збори Т-ва ім. Ю. Головінського 341 Відд. о год. 2:30 по пол. в залі УНО при 1033 Оттава вул. На порядку: вибір Управи на 1974 р. та делеґатів на 28 Конвенцію УНС. — І. Хрін, секр.

HASTINGS ON HUDSON, N. Y. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 6 Відд. о год. 5-ій по пол. в приміщенню Клюбу, 11 Вашинґтон Авеню. На порядку: звіти Управи та вибір делеґата і заступника на 28 Конвенцію УНС та збирання чл. вкладок. — А. Вовк, секр.

ДЕТРОЙТ, Міш. Звичайні загальні збори Пластового Відділу ч. 174 о год. 3-ій по пол. в Укр.-Амер. Осередку при вул. Карпентер. На порядку: звіти Управи і К. Комісії та вибір нової на 1974 р. та вибір делеґатів і заступників на 28 Конвенцію УНС. Проситься чл. прибути на збори. — Інж. Е. Кульчицький, предс., д-р А. Слюсарчук, секр.

ДЕТРОЙТ, Міш. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 75 Відд. о год. 1-ій по пол. в замі УНДому при вул. Мартин. На порядку: вибір делеґата і заступника на 28 Конвенцію УНС По зборах можна вплачувати чл. вкладки. Новий склад Управи на 1974 р. — П. Рогатинський, предс., Гр. Курилів, заст., Ст. Леськів, рек. секр., В. Верещинський, фін. секр., П. Павлик, касир. Делеґати до УНДому: В. Верещинський, Л. Кльось, Я. Питляк. К. Комісія: П. Сотник, гол., Я. Питляр і Д. Івасишин — члени. П. Рогатинський — делеґат до УККА. — С. Леськів, рек. секр.

СУБОТА, 16-го ЛЮТОГО 1974 р.

ЧИКАГО — Південь, Ілл. Річні збори Т-ва Укр.-Амер. Єдність 35 Відд. о год. 7:30 вечора в Союзовім Домі при 1915 Захід 51-ша вул. На порядку: звіти і вибір Управи на 1974 р. Опісля, на Місячних зборах буде вибір 2 делеґатів і їх заступників на 28 Конвенцію УНС. Проситься чл. прибути на збори. — Управа.

НЕДІЛЯ, 17-го ЛЮТОГО 1974 р.

КЛІФТОН, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва Укр. Січ 182 Відд. о год. 3-ій по пол. в залі Укр. Правосл. Церкви при 635 Broad St. На порядку: звіти Управи, вибір нової на 1974 р. та вибір делеґата і заступника на 28 Конвенцію УНС. — Г. Клименко, сикр.

ВІВТОРОК, 19-го ЛЮТОГО 1974 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Загальні збори Пластового 450 Відд. о год. 6:30 веч. в Пластовому Домі, 144 2-га Авеню. На порядку: звіти Управи, дискусія, вибір нової Управи на 1974 р. По зборах — вибір делеґата і заступника на 28 Конвенцію УНС. — Управа.

НЕДІЛЯ, 24-го ЛЮТОГО 1974 р.

ВІННІПЕГ, Ман., Канада. — Річні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 445 Відд. о год. 2:30 по пол. в приміщенні УНО. На порядку: річні звіти, вибір уряду на 1974 р. та вибір делеґатів і заступників на 28 Конвенцію УНСоюзу. Проситься чл. прибути. — С. Вабій, предс., С. Костишин, рек. секр.

ТАРЗАН, Ч. 7065. Тантор і Нкіма спішать на допомогу

AS THE ATTACKS BEGIN—TARZAN SENDS FOR THE RESERVES...

A A A E E E

THE LARGE EARS OF TANTOR EASILY PICK UP THE CALL FOR HELP...

AND WITH TRUMPET BLARING — THE CHARGE IS ON!

Тоді як починається атака, Тарзан кличе свої резерви...

А-А-А-Е-Е-Е!!! Великі вуха Тантора легко підхоплюють цей крик за поміччю...

І з гучним риком починається атака!